

som en »baggårdsløsning«, synes jeg, der er grund til at sige: Tag nu fat i jeres fantasi og få den til at arbejde. Man kunne måske oven i købet anbefale de pågældende at gå i teatret en gang imellem. Det giver fantasien sådan en god gymnastik. Lad mig minde om, at et af de flottest placerede teaterhuse i verden, nemlig Operahuset i Sydney, blev placeret på et haveområde, som alle indtil da bare havde vist ryggen, og ingen ville have med at gøre. Men det var godt, at de i Australien havde mere fantasi end dem, der har haft bemærkninger om »surt sted« og »baggårdsløsninger«. Se lidt mere positivt på sagen og tag fantasien i brug. Dronningegården ligger smukt placeret på dette »baggårdssted«, dette »sure sted«. Store Kongensgade er der med sit liv og sin pulserende aktivitet. Gothersgadeområdet har trukket Boltens Gård osv., masser af gode kulturelle aktiviteter, til sig.

Turbinehallløsningen er jeg ikke et øjeblik i tvivl om både kan blive god, og den kan blive smuk. Men det forudsætter, at Københavns Kommune også bliver en aktiv og vel også entusiastisk medspiller, ellers lykkes det ikke. Derfor vil jeg gerne sige til københavnerne, at nu kommer vi med et hus, som kan være med til at løfte København, med til at løfte hovedstaden. Det er vores bidrag. Nu må københavnerne så yde det bidrag, at huset får et ordentligt sted, en ordentlig grund, at ligge på. Det er jeg i øvrigt ikke i tvivl om at vi kan nå til, men det er på den anden side også en forudsætning.

Debatten om Det Kongelige Teater har også igen medført debatten om balancen mellem København og provins, og spørgsmålet her aktualiserer jo debatten. Jeg synes, der er grund til at tage den højtideligt og til at gøre, hvad vi kan for at sikre en fornuftig balance mellem investeringer i København og investeringer i provinsen. Lokale- og Anlægsfonden kan måske være et af midlerne til at sikre denne balance.

I redegørelsen kan kulturministeren ikke skjule sin begejstring for Det Kongelige Teater, den begejstring deler jeg, ja, ministeren går så langt, sådan læser jeg i hvert fald redegørelsen, at hver eneste sjæl i landet skal elske at komme der, og det ville jo i og for sig også være rart. På den anden side er det vel sådan, at der er nogle, der er mere til fodboldkampe, nogle er mere til tennis, nogle kan lide en bajer på et stille værts-hus, og så er der altså dem, der er meget glade for Det Kongelige Teater. Sådan bør det vel

også være. Men, og det er det afgørende, alle skal have en reel chance for at komme der og for at møde kunsten på Det Kongelige Teater, men der er jo altså nok grænser for, hvor mange af teatrets kræfter der kan bruges på dem, der måske har interesser, der ligger andre steder end hos Det Kongelige Teater.

Når skuespillets lokalemæssige problemer er løst, så skal vi straks derefter i gang med at løse operaens og musikkens og ballettens problemer med byggeriet af et opera- og musikhus. Her får vi, håber jeg, chancen for ikke bare et godt og velfungerende, men også et smukt, ja, måske et unikt hus både for dem, der skal arbejde i det, for dem, der skal synge og danse og spille i det, og også for København og for de mennesker, der måske ikke kommer ind i huset, men som kan bruge huset udefra, som kan bruge de aktiviteter, der i øvrigt i løbet af dagen kan finde sted i dette hus.

I den forbindelse synes jeg, der kunne være grund til at gøre den bemærkning, at vi jo ikke her har drøftet finansieringsmetoden, og Socialdemokratiet vil være overordentlig åben over for også utraditionelle finansieringsmetoder. Vi har jo set, hvordan man kan finansiere store offentlige byggerier, broforbindelser, tunnelforbindelser osv. Vi er indstillet på at være åbne over for at finde en finansieringsmodel, når det drejer sig om et opera- og musikhus.

Stærekassen skal renoveres. Det trænger den til. Det finurlige hus, som det jo er, er jeg ikke i tvivl om kan blive et dejligt og et godt sted, men når vi tænker i de dér baner, kunne vi måske også tænke på, hvordan vi kunne yde et bidrag til en forbedring af arkitekturen i København – specielt den på Kongens Nytorv – ved at fjerne de øverste etager i sidebygningen til Stærekassen. Det ville være et gevaldigt løft til København, ikke mindst til Kongens Nytorv.

Jeg ved, at der i de to etager er velanvendte lokaler, og at de er nødvendige, men jeg synes, det kunne være en alvorlig overvejelse værd, om ikke man kunne placere de aktiviteter et andet sted, så vi samtidig med det øvrige arbejde her kunne yde et bidrag til en højnelse af den arkitektoniske kvalitet på det sted.

Så vil jeg gerne her til sidst sige tillykke til ministeren med det smukke resultat. Det er mange, mange års usikkerhed, der nu kan afsluttes med denne her beslutning om at skride til værket. Tillykke til ministeren, som med denne her løsning har fået taget de nødvendige misteltene i ed.